

## κρότος

**κρότος, ο**, ουσ. [<αρχ. κρότος], ο κρότος·

- *κάνω κρότο*, προξενώ μεγάλη εντύπωση, κάνω πάταγο: «η παρουσία του έκανε μεγάλο κρότο»·

- το βαθύ ποτάμι, κρότο δεν κάνει, βλ. λ. [ποτάμι](#).

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας